

“Kitabın elime geçmesi üzerinden neredeyse 10 yıl geçmişti, elim birden kütüphanede duran Karnik Garmiryan kitabına gitti ve o andan sonra çalışmaya başladım. O sırada Dieter Moritz, piyano başındaydı, çalmaya başlayınca ben de ona eşlik ederek söyledim.”

Karnik Garmiryan ile nasıl tanıştınız?

Karnik Garmiryan ile tanışmam **Araş Yayıncılık**tan can dostlarım Yetvart ve Paylin Tovmasyan vesile oldu. Ara Garmiryan kitabı basmaya karar verdiği zaman Yetvart ve Paylin, bakmam için bana gösterdiler. Hatta 2004 yılında kitap basıldığında da imzalayıp verdiler. Yani kitap elime geçeli yıllar oluyor ama ben o zamanlar “İstanbul Efsane Hanımlar 1895-1940” projeme yoğunlaşmıştım. Bestekâr Karnik Garmiryan Hayatı ve Eserleri kitabına bak-tım ancak incelemek için hiç fırsat yakalayamadım.

Albümünüz aynı zamanda bir kitap gibi Karnik Garmiryan’ı tanıtıyor. Garmiryan’ı tanıtmaya heyecanınız albümünüze de yansımış.

Ara Garmiryan, Bestekâr Karnik Garmiryan Hayatı ve Eserleri’nde; “Babam ne yüksek öğrenim gören, göze çarpan bir bilim adamı olmuş, ne toplumsal işlerde rol oynamış ne bir tüccar ne hayır-sever olarak isim yapmıştı. Aile değerleri konusundaki hassasiyeti ve geleneklere bağlılığı ile diğer aile babalarına benzerken, alaturka müzik alanındaki vukufu ile onlardan ayrılıyordu. Bu yetenek aşırı mütevazılığı nedeniyle layık olduğu üne ulaşmadı. Alaturkadaki üretkenliği de kendi ismi gibi gölgede kaldı” diyor. Kitabın bir başka bölümünde de “Babam kendisinden hayli genç bir kadınla evlendikten sonra eski yaşam tarzını ve dost çevresini

kökten değiştirmiş olmalı. Değişmeyen tek şey dinlenme saatlerinde alaturka müziğe dair eline geçirebildiği her eseri kopyalama alışkanlığıydı. Annem, kaynanasının oğlunun bu bitemek bilmeyen inatçı uğraşını gördükçe ‘Akına şaşayım oğul, yarın torunların bu kağıtları uçurtma yapacaklar’ derdi” diye belirtiyor. Bu bana acıttı geldi. Çünkü Garmiryan çok önemli ve değerli bir bestekardı. Çalışmalarımız sırasında hep buna şahit olduk.

“Bir Beyoğlu Bestekârı Karnik Garmiryan” albümünüzü yapmaya nasıl karar verdiniz?

Kitabın benim elime geçmesi üzerinden neredeyse 10 yıl geçmişti, elim birden kütüphanede duran Karnik Garmiryan kitabına gitti ve o andan sonra çalışmaya başladım. O sırada Dieter Moritz, piyano başında çalmaya başlayınca ben de ona eşlik etmeye, söylemeye başladım. Üzerine çalıştığımız birçok şarkıyı ilginç bulduk, not almaya, işaretlemeye başladık. Birdenbire kitapla haşır neşir olmaya başlamıştık. Sonrasında iki hafta boyunca sadece bu kitabı çalıştık ve 35 şarkı çıkardık. Dieter Moritz’e de bir kitap aldık ve o kitap ile Berlin’e gitti. Ben burada o da Berlin’de çalışmaya devam ettik. Biz yavaş yavaş şarkıları çıkarmaya başlamıştık ama telif hakkı durumu da vardı. He-men Paylin (Tovmasyan) ile konuştum ve Karnik Garmiryan’ın oğlu Ara Garmiryan’la iletişime geçtik. Ara Garmiryan bizim bu isteğimizi çok hoş karşılayınca da çalışmaya devam ettik.